

קשירת סכך בחוט נילון

שאלה

האם מותר לקשור את סכך הסוכה בחוטי נילון או פלסטיק כדי שלא יעוף ברוח?

תשובה

א. פסקו בשו"ע וברמ"א נא"ח סי' תרכ"ט סי"ז: "יש להסתפק אם מותר להניח סולס על הגג כדי לסכך על גביו. הגה: לכן אין לסכך עליו". וסיים במשנה ברורה [שם ס"ק כ"ב]: "וכן העתיקו כמה אחרונים לדינא דלכתחלה יש לזוהר שלא להעמיד הסכך בדבר המקבל טומאה, אכן בדיעבד או שאין לו שאר דברים ק"ל דמותר להעמיד הסכך בדבר המקבל טומאה כדמוכח בסוף סי' תר"ל". (עי"ש שעה"צ תר"ל ס"ק ס'). וטעם האיסור שמא יבוא לסכך בהם.

ב. ונראה שאותו חשש שמא יבוא לסכך קיים גם לגבי העמדת הסכך בדבר שאין גידולו מן הארץ. היינו, כשם שסיבת האיסור להעמיד בדבר המקבל טומאה היא מחשש שמא יבוא לסכך בו, ה"ה גם בדבר שאין גידולו מן הארץ. וכן מצאתי שחש לכך בילקוט יוסף [דיני הסכך והדפנות סעיף כ"ד] עפ"י תשובת אביו בכת"י (וקצת תימה שלא הסתמך בהיתרו בדיעבד על המשנה ברורה כמובא לעיל).

ואין לומר שקשירה אינה העמדה ורק תומכי הסכך נחשבים דבר המעמיד, שהרי לקמן לגבי "מעמיד דמעמיד" כלל השו"ע גם

אמצעי קשירה בתוך דברים הנחשבים מעמיד דמעמיד.

ג. עפ"י ד, נילון ופלסטיק אשר מיוצרים בצורה סינטטית ואין גידולם מן הארץ, אף שאינם מקבלים טומאה, לכתחילה אין להעמיד בהם את הסכך. וכשרים בתור מעמיד דמעמיד כמבואר בסעיף הבא בשו"ע: "לחבר כלונסאות הסוכה במסמרות של ברזל או לקשרם בבלאות (פירוש חתיכות של בגדים בלויים) שהם מקבלים טומאה, אין קפידא".

ד. ומותר לקשור את הסכך בחוטי פשתן. ואע"פ שפסק בשו"ע [שם סי"ה]: "בחבלים של פשתן, פסולה (=לסיכוך), של גמי ושל סיב, כשרה". וטעם הפסול, עפ"י הירושלמי, מפני שאין ניכר בחבל הפשתן שגידולו מן הארץ, נראה שלגבי מעמיד אין בו חשש. ואע"פ שאף לגביו ניתן לכאורה לחוש שמא יבוא לסכך בו, נראה שכיון שאיסורו מדרבנן בסיכוך עצמו – אין בו איסור דרבנן נוסף במעמיד דמעמיד. ועוד שהסיכוך עצמו הוא גזירה, ולגבי מעמיד דמעמיד זוהי גזירה לגזירה שלא מצאנו שנגזרה. וע"כ אין לחוש לכך.

מסקנה

לכתחילה אין לקשור את הסכך לסמוכותיו בחוט נילון או פלסטיק, ומותר לקשור בחוטי פשתן. ובדיעבד אם אין לו חוט אחר יקשור בחוט נילון. (וכן פסק לי הגרא"א שפירא כשהייתי בצבא במצב דחוק).